

πέυση πολιτικές διαιρέσεις και εξασφάλιση τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Ἡ ἀποτυχία τῶν προσδοκίων μου τούτων εἶναι πραγματικῶς μεγάλη· ἡ ἀναρχία ὑπὸ τὴν πλέον ἀσχημον μορφήν ἐπικρατεῖ ἐν Ἀθήναις· ἡ ὑπόληψις τῆς Ἑλλάδος εἶναι τῶρα κηλιδωμένη ἐκ πράξεων τολμηθεισῶν τοσαύτων ἀσυγγνώστου φύσεως, καὶ ἐπὶ ἀπευθανθείσων πρὸ πάντων κατὰ ξένων ὑπηκόων, ὥστε οἱ ὑπῆκοοι ὅλων τῶν δυνάμεων διατελοῦσιν εἰς διηνεκεῖς φόβους καὶ κινδύνους. Ἡμπορεῖ ν' ἀποδοθῇ αὕτη ἡ κατάστασις εἰς ξένας ἐνεργείας τῶν ὁποίων οἱ κακόδοιοι κακοῦργοι γίνονται ὄργανα. Ἡμπορεῖ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐντελῇ ἀνικανότητα τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν εἰς τὸ νὰ περιστείλωσι τοὺς ἀπειθαυντας καὶ θυροβουντας στρατιώτας. Ἡ αἰτία ἔστω οἰαδήποτε, ἐγὼ δὲν δύναμαι πλέον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Β. Μ. νὰ καθιερώσω διὰ τῆς παρουσίας μου τοιαῦτα κακούργηματα καὶ τοιαῦτα ἐγκλήματα.

Ὅθεν σας παρακαλῶ, κύριε, νὰ κοινοποιήσητε ἄνευ ἀναβολῆς τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν, καὶ νὰ εἰπῆτε αὐτῇ ὅτι ἔχω ἀπόφασιν ν' ἀφήσω τὴν πρωτεύουσάν, ἐὰν δὲν δοθῇ εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων τέλος διὰ μέτρων ἀμέσων καὶ δραστηρίων.

Ἐχω τὴν τιμὴν κτλ.

ΣΚΑΡΛΕΤ.

Εἰς ταύτας δ' ἀπάντησεν ἡ συνέλευσις, πρὸς μὲν τὴν τοῦ γάλλου πρέσβεως οὕτως·

« Ἡ συνέλευσις ἀκούσασα μετὰ λύπης τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ πρέσβεως τῆς Γαλλίας, δι' οὗ καταγγέλλονται αἱ συμβάσαι ἀνύποικοι πράξεις, ἐκφράζει τὴν ἀγανάκτησιν τῆς καὶ ἐπιτάσσει εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν κακούργησάντων, ἐφίστησι δὲ τοῦ λοιποῦ ὑπὸ βαρεῖαν εὐθύνην τῆς τὴν πρόληψιν τοιούτων ἐγκληματικῶν πράξεων ».

Πρὸς δὲ τὴν τοῦ Ἀγγλοῦ

Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἀναθέτει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ν' ἀνακοινώσῃ διὰ τῆς πρὸς τὸν κ. πρέσβην τῆς Μεγ. Βρετανίας ἀπαντήσεώς του, εἰς τὸ ὑπὸ χθεςινὴν ἡμερομηνίαν ἔγγραφον αὐτοῦ ὅτι ἡ συνέλευσις ἐξέφρασε καὶ ἐπαναλαμβάνει νὰ ἐκφράσῃ ἤδη τὴν ἄκραν αὐτῆς ἀγανάκτησιν διὰ τὴν ἀποτρόπαιον πρᾶξιν περὶ τῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ γίνεται λόγος, καὶ ἀπήτησε παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν ταχίστην τιμωρίαν τῶν ἐνόχων κατὰ τοὺς κειμένους νόμους τῆς ἐπικρατείας, πιστεύει δὲ ὅτι ὁ κ. πρέσβης τῆς Μεγ. Βρετανίας δὲν δύναται ν' ἀμφισβᾷλλῃ περὶ τῆς ἐνδελεχοῦς μερίμνης τῆς συνέλευσεως, διερμηνευούσης τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν τῆς, ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι· ἄλλοδαπῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων. »

Τὸ ὑπουργεῖον παρητήθη ἄφ' οὗ πρῶτον ὁ πρωθυπουργὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐδειξαν τὸ καλὸν παράδειγμα.

Τὴν 3/15 Μαΐου συνέρχεται ἐν Λονδίνῳ σύνοδος τῶν τριῶν προστατίδων δυνάμεων, πρὸς ῥύθμισιν τῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Συνέλευσις περατώσασα τὴν 26 Ἀπριλίου τὰ τοῦ εἵδους τῆς κυβερνήσεως κατῆρτισε τέλος αὐτήν· καὶ πρόεδρος μὲν ἐξελέχθη ὁ Κύριος Μπενιζέλος

Ρούφος, ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς δ Κ. Α. Λόντος, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ δικηγόρος Κ. Ι. Πλατὺς. Τοῦ δὲ τῶν ναυτικῶν ἡ ἐκλογὴ ἀνεβλήθη, διότι ὁ Κύριος Μ. Κανάρης δὲν ἔλαβεν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν. Οἱ λοιποὶ μένουσιν οἱ αὐτοί.

Ὁ πολωνικὸς ἀγὼν ἐκτείνεται καὶ ἐνισχύεται πάλιν. Ἡ Ρωσία ἐκάλεσεν εἰς τὰ ὅπλα περὶ τὰς 50 χιλιάδας ἐφέδρων.

Ὁ Κύριος Σκάρλετ ἐπέστειλε καὶ δευτέραν διακοίνωσιν ἐπεξηγητικὴν καὶ μετριοστικὴν τῆς πρώτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—

BEARNIKON NOMISMA. Ἀνεκαλύφθη παρὰ τὸ Saint-Astier ἐν Γαλλίᾳ νόμισμα βεαρνικὸν, ἐντελεστάτης διατηρήσεως. Τὸ μέτωπον φέρει σύμβολον σταυρὸν καὶ λόγιον Sit nom. dni. Benedictvm (Sit nomen domini benedictum) ὁπισθεν διακρίνονται κρῖνα καὶ ἀναγινώσκεται Francisus, Forum R. P. (Franciscus Francorum rex primus).

ΜΑΣΤΙΓΩΣΙΣ. Ἐπίσημος ὑπολογισμὸς περιέχει τὸν ἀριθμὸν τῶν μαστιγωθέντων ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῇ πολιτοφυλακῇ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς ἱρλανδίας τῷ 1861. Ἐν μὲν τῷ στρατῷ 168 στρατιῶται ἐμαστιγώθησαν δι' 8,204 μαστιγώσεων. Ἐκάστη καταδίκη ἐπέφερε 50 μαστιγώσεις. Εἰς τινὰς περιστάσεις ἐχαρίσθη ἡ ποινή. Τὰ δ' αἰτία τῆς σωματικῆς αὐτῆς τιμωρίας ὑπῆρξαν τὰ ἑξῆς· λειποταξία, κλοπὴ ἐφοδίων καὶ ἀπειθεία. Ἐν δὲ τῇ πολιτοφυλακῇ οὐδεὶς καταδικάσθη.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Μένεις μένω, στέκεις φεύγω, εἰς τὸ μνημά σου σιμόνεις
Καὶ μεῖ ἔχον δις με βλέμμα δις νὰ μ' ἴδῃς καταρθόνεις·
Καὶ ἐνῶ ἐν μόνον εἶμαι, εἴμ' εἰς ἅπαντα τὰ μέρη
Καὶ πᾶς μέγας εἰς τὸν κόσμον ἐπὶ κεφαλῆς με φέρει
Καὶ περίεργον! κυττάξεις ἰὰ ἀρκάσης ἓνα μῆλον
Καὶ ἂν δὲν μ' ἴδῃς, εἰς τὸ ὄμμα σου καρφόνω ἓνα ἥλον
Σὺ γογγύζεις, φεύγω τότε, ὁμιλεῖς ἰδοὺ ἐγώ.
Ἄ! ριγῶ· φωνάζει ὅταν μ' ἀποβάλῃ ἡ Μαριγώ
Δίδετε τὸ σκέπασμα τῆς κ' εἰς τὰ ἄκρα του κρεμῶμαι.
Κι' ὅταν κοιμηθῇς ἔς τὸ μέσον καὶ ἐγὼ πάντοτε κοιμῶμαι.
Πλὴν τί κάμνεις, ἀδελφέ μου, δὲν σκοπεύεις νὰ με λύσης
Μὴ με λέγῃς νὰ με λέγεις, μὴ εἰπὼν θὰ μ' ἐκφωνήσης
Μὲ μισεῖς πλὴν σὺ, τὸ βλέπω, ὡς ἀρχίζοντα τὰ μίσση
Ὅ μισῶν με πλὴν με βλέπει καὶ με χάνει ὅστις με λύση
I. Γ. Μ.